

La Fundació estatal Biodiversitat destina ajudes per a salvar la nacra del Delta

El finançament públic permetrà continuar amb les accions de conservació d'este mol·lusc en perill d'extinció a la Badia dels Alfacs i al Fangar, on este estiu l'IRTA ha estudiat, censat i salvat nacres -s'han mogut més de 300 individus- gràcies a una campanya de micromecenatge

Terres de l'Ebre Paula Pedrero

El delta de l'Ebre i el mar Menor són l'última esperança per a salvar la nacra, el mol·lusc de closca més gran del Mediterrani. Després d'anys reclamant la protecció d'esta espècie en perill d'extinció, el projecte presentat per IRTA, juntament amb la Universitat d'Alacant i la Universitat Catòlica de València, ha rebut una part del finançament del Ministeri per a la Transició Ecològica, gràcies a la convocatòria d'ajuts de la Fundació Biodiversitat. Això permetrà continuar amb les accions de conservació a la Badia dels Alfacs i al Fangar, tant pel que fa al projecte de reproducció com el de seguiments de població. Les ajudes són variables en funció del projecte i de la valoració que en fa la fundació. En el cas de l'IRTA, ha rebut 72.415 euros per a fer actuacions durant dos anys.

EXTINCIÓ MASSIVA Davant la situació d'urgència actual, este estiu ja s'havia dut a terme una campanya de micromecenatge sota el lema "Ni una nacra menys". "Volem que la zona del delta de l'Ebre esdevinga un santuari per a les nacres facilitant, en un futur, la recuperació de l'espècie a la Mediterrània", expliquen al lloc web del crowdfunding. Esta aportació, considerada "un èxit" pels tècnics de l'IRTA, ha permès estudiar, censar i salvar les poques na-

Exemplar jove en risc de dessecació i conxes de nacres mortes pel Glòria sobre la coberta de l'embarcació. / CEDIDES

cres del Delta, on la població ha quedat molt debilitada a causa del Glòria i del paràsit al qual ha de fer front.

Després del gran temporal, la població de més de 533 nacres sanes del Fangar va quedar reduïda a 12 supervivents a causa de la força de les onades i la barreja d'aigua del mar amb aigua dolça, que va fer baixar la salinitat. Per altra banda, el paràsit ja afecta la part exterior de la badia dels Alfacs. La mortalitat d'esta infecció és del 99,9% de les poblacions. Actualment el Fangar, la part interna de la badia dels Alfacs i la regió del mar Menor són els únics indrets de la costa espanyola lliures de la presència d'este paràsit.

Les accions de conservació d'este

estiu s'han dut a terme sobretot a la part interna de la badia dels Alfacs, que és la que dona als arrossars i la que rep més aigua dolça.

TASQUES DE PRESERVACIÓ "N'hem trobat moltes més del que imaginàvem, més de 200. Esta zona és una molt bona candidata perquè no hi arribi la malaltia, ja que sembla que té la salinitat ideal", apunta Patricia Prado, tècnica de l'IRTA. I és que la combinació d'aigua dolça i salada permet viure les nacres i evita que es propaga el paràsit. En canvi, la part de la badia més exterior ja està afectada per la malaltia. "En esta zona ja no hi podem fer res, no té cura: tractar en mar obert és inviable", detalla la in-

vestigadora.

Els tècnics de l'IRTA també fan tasques de translocació de les nacres, moltes de les quals es troben a poca fondària en risc de coalicó o dessecació. "La gent va en embarcacions a zones on hi han moltes nacres, xoca amb elles, les tomba i les trenca. No s'hauria de poder accedir a determinades zones", reclama Prado. A més, amb els moviments de les marees molts dels individus queden al descobert i moren assecats. "Hem mogut més de 300 individus per este motiu, amb un percentatge del 5% de mortalitat", explica la investigadora.

BIODIVERSITAT MARINA La nacra és una espècie singular que ju-

ga un paper molt important en la filtració de les aigües. A més, sobre la seua closca s'hi han arribat a identificar més de 120 organismes diferents, fet que contribueix enormement a la biodiversitat marina. Per això la preservació d'esta espècie està en el punt de mira dels investigadors.

Actualment els tècnics estan destinant gran part dels seus esforços a entendre el paper de la salinitat per a aconseguir frenar l'entrada del paràsit a les badies i conèixer quin és el medi idoni per a la supervivència d'esta espècie. A més, també està en marxa el projecte que intenta reproduir la nacra en captivitat, però que encara no ha donat resultats satisfactoris.